

Протокол

№

гр. София, 06.10.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в публично заседание на 06.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Василева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разглежда дело номер **7334** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, вр. с чл. 144 от АПК.

На поименното повикване в 09,30 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ А. Б. С., редовно призован, явява се лично, заедно с адв. Т., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ПОЛИЦЕЙСКИ ИНСПЕКТОР В ОТДЕЛ „ПЪТНА ПОЛИЦИЯ“ КЪМ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, редовно призован, не се явява, не изпраща представител.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

АДВ. Т.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА, че производството по делото е образувано след разделяне с Определение № 23351 от 10.06.2026 г. по адм. дело № 6967/2026 г. по описа на АССГ.

Предмет на настоящето производство е жалбата на А. Б. С. срещу Заповед № 26-4332-002472 от 18.05.2026 г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи, към която има приложени писмени доказателства.

ДОКЛАДВА административната преписка.

ДОКЛАДВА постъпила на 19.06.2026 г. жалба от процесуалния представител на жалбоподателя с

входящ № 21607, с приложения писмени доказателства.

ДОКЛАДВА, че с определения за насрочване са допуснати до разпит двама свидетели на жалбоподателя, при режим на довеждане.

ДОКЛАДВА постъпила на 31.07.2026 г. молба от процесуалния представител на жалбоподателя, с която посочва имената на допуснатите двама свидетели.

ДОКЛАДВА постъпили на 02.09.2026 г. писмени бележки от ответника, с които изразява становище по същество на спора. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Представя и доказателства.

АДВ. Т.: Поддържам жалбата. Запознат съм с постъпилите на 02.09.2026 г. от ответника писмени доказателства. Не възражам да се приемат.

Водим допуснатите ни от съда свидетели. Молим същите да бъдат изслушани.

В залата се въведе допуснатият от съда свидетел.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на доведения свидетел.

СНЕМА самоличността на свидетеля по представения документ за самоличност:

П. М. Т. - [дата на раждане] , 19 годишен, български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетеля за наказателната отговорност, която носи по реда на чл. 290, ал. 1 от НК.

ОБЕЩА да даде верни показания и да говори истината.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: От къде познавате А. С.?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. (лично): С А. бяхме съученици в Професионалната гимназия по телекомуникации още от осми клас.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Значи, Вие сега сте били дванадесети клас?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. (лично): Да, тази година завършихме дванадесети клас.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Кога беше Вашето тържество за изпращане от училище в 12 клас?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. (лично): Тържеството ни беше на 15 май.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Бал или изпращане?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. (лично): Дневно тържество, организирано от училището за целия випуск, по случай завършването на 12 клас.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: На тържеството присъстваха ли родители?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. (лично): Имаше много родители. На всички наши съученици родителите им бяха там.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: А. беше ли с някого от неговите родители?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. (лично): Да, А. беше с майка си.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Вие познавате майката на А., така ли?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. (лично): Да.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Помните ли дали на тази дата А. е имал някакъв проблем – да е спиран от полицията?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. (лично): Да, беше спрял от полиция в този ден. Тържеството приключи и ние си тръгнахме заедно. В последствие се разделихме и той си тръгна към неговата кола, а аз към моята. Аз се видях с едни приятели и останах с тях. Малко след това видях как полицията спира А. надолу по булеварда.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Помните ли къде беше паркирал А. своя автомобил?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. (лично): В една уличка близо до училището, до клуб „Д. С.“.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Имате ли представа какво е разстоянието между тази улица и училището?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. (лично): Може би 100 метра, максимум 150 метра.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Имаште ли видимост за това спиране на А. от полицията?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. (лично): Да, имах.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Вие къде бяхте застанали?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. (лично): Аз бях точно в края на малката уличка до клуб „Д. С.“, която извежда към главната улица.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Значи сте били близо до мястото, където е бил паркиран автомобилът?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. (лично): Да, горе-долу.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: А бяхте ли близо до мястото, откъдето той излиза, след като е паркирал?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. (лично): Да, бях.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: А в каква посока тръгна А.?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. (лично): Тръгна да се прибира в посока „М.“ към Университет за национално и световно стопанство (УННС).

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Знаете ли къде живее А.?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. (лично): Да, в „М.“.

На въпрос на съда свидетелят Т. отговори:

Спирането на А. от полицията видях в далечината, а всичко останало около тръгването му видях лично.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: При тръгването имаше ли нещо необичайно – нарушение на движението?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. (лично): Нямах нищо необичайно. Имаше страшно задръстване. Забелязах, че А. изчака доста време, преди да успее да се включи в движението.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Забелязахте ли някакво поднасяне на автомобила?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. (лично): Не, нищо такова не съм видял.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Вие казахте, че сте видели в далечината как полицията спира А.. Патрулната кола, която го спря, беше на патрул, извършващ проверки на място, в стационарен режим или е движение?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. (лично): Беше спрял от патрулна кола в движение.

На въпрос на съда свидетелят Т. отговори:

А. беше спрял от полицията със звуков и светлинен сигнал и автомобилът му беше отбит от движението.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Помните ли дали на този ден трафикът беше натоварен и имаше ли интензивно движение?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. (лично): Трафикът беше много натоварен. Доколкото разбрах, на 15 май е било изпращането на дванадесетокласниците от почти всички училища в С..

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Там, откъдето А. излезе с колата, когато си е тръгвал – дали помните това някаква улица ли е, между блоковете ли е? Къде се намира точно?

СВИДЕТЕЛЯТ Т. (лично): Като междублоковото пространство точно до клуб „Д. С.“ - една много малка улица, която дори не знам дали се води улица.

АДВ. Т.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетеля и му върна документа за самоличност, след което освободи същия от съдебната зала.

В залата се въведе вторият допуснат от съда свидетел.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на доведения свидетел.

СНЕМА самоличността на свидетеля по представения документ за самоличност:

Н. В. С. - [дата на раждане] , 45 годишна, българска гражданка, неосъждана, без дела. Майка съм на жалбоподателя. Желая да свидетелствам и съм предупредена, че мога да откажа да свидетелствам.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетеля за наказателната отговорност, която носи по реда на чл. 290, ал. 1 от НК.

ОБЕЩА да даде верни показания и да говори истината.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Къде учи синът Ви?

СВИДЕТЕЛЯТ С. (лично): В Професионална гимназия по телекомуникации в Студентски град.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Вие присъствахте ли на тържеството в училището по случай неговото завършване на 12 клас?

СВИДЕТЕЛЯТ С. (лично): Да, тази година беше абитуриент и присъствах на тържеството в училището.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: На коя дата беше тържеството?

СВИДЕТЕЛЯТ С. (лично): На 15 май. На обяд тръгнахме от вкъщи заедно с него. Когато стигнахме до училището, вече нямаше къде да паркираме, тъй като имаше много хора - много деца бяха дошли с родителите си. Паркирахме автомобила в една пресечка до клуб „Д. С.“. След като приключи тържеството, тръгнахме с него да се прибираме. За да се включи в главния път от У. в посока „М.“, трябваше да излезе от тази пресечка, която прави остър завой. Трафикът беше много натоварен в този ден и се наложи да изчакаме известно време, за да се включим в движението. След като се включихме, след около 50 метра ни спря патрулна кола.

На въпрос на съда свидетелят С. отговори:

Спря ни движеща се полицейска кола и полицаите ни накараха да отбием.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: А. ли управляваше автомобила през цялото време - от тръгването от вкъщи за тържеството и след това?

СВИДЕТЕЛЯТ С. (лично): Да.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: А колко горе-долу продължи тържеството? СВИДЕТЕЛЯТ С. (лично): Около 1 час.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Помните ли към колко часа приключихте?

СВИДЕТЕЛЯТ С. (лично): Около 13:00 часа си тръгнахме от училището.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Помните ли къде беше паркиран автомобилът – на някоя улица или в междублоково пространство?

СВИДЕТЕЛЯТ С. (лично): По-скоро е междублоково пространство, тъй като не е улица, по която има движение. Завива се зад клуб „Д. С.“ – една тясна уличка, бих казала дори пресечка.

АДВ. Т.: Мога ли да предявя на свидетеля приложената към жалбата снимка с GPS данни, за да

заяви дали това е мястото, от което автомобилът се е включил в движението?

СЪДЪТ предяви на адв. Т. делото, за да делото.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Можете ли да посочите къде точно беше спрял автомобилът?

СВИДЕТЕЛЯТ С. (лично): Да. Това е клуб „Д. С.“ и тук в тази пресечка бяхме спрели.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: И къде се включихте?

СВИДЕТЕЛЯТ С. (лично): Ето тук, в този завой, трябваше да се включи А. и да продължим направо в посока У.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Помните ли дали на този ден трафикът беше натоварен и имаше ли интензивно движение?

СВИДЕТЕЛЯТ С. (лично): Трафикът в този ден беше много натоварен, защото се провеждаха изпращанията на дванадесетокласниците във всички училища в С.. Много родители бяха дошли с децата си. Освен това в У. се провеждаше някакво събитие. В този участък движението винаги е много натоварено.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Колко време чакахте, за да се включите в движението, помните ли?

СВИДЕТЕЛЯТ С. (лично): Около 5 мин.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Помните ли дали при включването имаше поднасяне на автомобила? Усетихте ли някакво форсиране?

СВИДЕТЕЛЯТ С. (лично): Колата поднесе много леко, тъй като А. трябваше да се изнесе много бързо, за да се включи в движението.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Синът Ви често ли ви вози? Пътувате ли заедно?

СВИДЕТЕЛЯТ С. (лично): Да.

ВЪПРОС НА АДВ. Т.: Само двамата ли бяхте в автомобила?

СВИДЕТЕЛЯТ С. (лично): Да, бяхме само двамата – аз и синът ми.

АДВ. Т.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

На въпрос на съда свидетелят С. отговори:

Не мога да кажа дали колата има някакви системи против приплъзване. Не съм технически грамотна.

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ(лично): Да има.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетеля и му върна документа за самоличност, след което освободи същия от съдебната зала.

По направеното с жалбата доказателствено искане за назначаване на авто-техническа експертиза и след дадената възможност на ответника да изрази становище, СЪДЪТ намира, че такава не е необходима за изясняване на спора. Въпросите не съдържат технически данни, които да бъдат обект на изследване от вещото лице. Изследването на умисъл в действията на водача, не може да бъде предмет на техническа експертиза, а поставените въпроси не изискват специални знания. СЪДЪТ съобразява и, че съгласно чл. 2, ал. 1 от Закона за движение по пътищата Отворен за обществено ползване е всеки път, условията за използване, на който са еднакви за всички участници в движението. Лицата, стопанисващи пътища, които не са отворени за обществено ползване, са длъжни да ги обозначат. Налице е и дефиниция за път в § 6, т. 1 и понятието е по-широко от улица.

По изложените съображения, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ направеното с жалбата доказателствено искане за назначаване на авто-техническа експертиза.

СЪДЪТ по доказателствата

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА административната преписка.

ПРИЕМА писмените доказателства, приложени към жалбата.

ПРИЕМА писмените доказателства, приложени към писмените бележки на ответника от 02.09.2026 г., към доказателствения материал по делото.

АДВ. Т.: Нямаме други доказателствени искания.

Предвид, че страните не правят доказателствени искания, СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

АДВ. Т.: Моля да отмените обжалваната от нас заповед, по посочените в жалбата основания.

На първо място, съставения акт за установяване на административно нарушение и неговото съдържание, гласи че са иззети книжката и талона на процесния автомобил, на датата на издаване на акта – 15.05.2026 г. Това изземване всъщност представлява налагане на ПАМ, въпреки че е написано, че се изземат като доказателства, те се отнети от водача, а след това той на 05.06.2026 г. е получил самата заповед, която обжалва пред съда. В този период – 15.05.2026 г. до 05.06.2026 г. те са били инкорпорирани в акта за установяване на административно нарушение, без това да бъде указано в него. Това е съществено нарушение от страна на актосъставителя и на административно - наказващия орган.

На следващо място, издалият акта за установяване на административно нарушение няма компетентността да издава подобни актове, съгласно приложените по преписката заповеди, той заема длъжност старши полицай. Лицето Е. Б. също няма компетентност да издава заповеди за налагане на ПАМ, по приложените от ответната страна заповеди. Същата не е посочила степента в обжалваната заповед, което е съществен реквизит в съставения административен акт от страна на СДВР и основание за нищожност на този акт, както и на издадения, предвид че същият е издаден и въз основа на нищожния акт за установяване на административно нарушение. Нарушено е и правото на защита на жалбоподателя, предвид че не са му разяснени обстоятелствата, а именно иззета му е книжката и талона на колата, без да бъде уведомен за това. В акта автоматично е отбелязано обстоятелството, че жалбоподателят няма възражение. Същият е подал в

срок възражение, а е имал възражения и при самото спиране. От събраните по делото доказателства и доказателствени средства, включително и разпита на свидетелите, се установи, че майката на А. – Н. С., е пряк свидетел, била е непосредствено до него в колата, и нейните възприятия следва да бъдат кредитира, предвид че е присъствала с него и за това деяние. По легална дефиниция е налице изискване за умисъл и съзнателно водачът да поднесе задните гуми на колата си, така че да се осъществи понятието „дрифт“. Такъв умисъл не бе доказан по никакъв начин. „Д.“ не бе доказан в това производство. Доказа се, че улицата, в която се е включил в движението жалбоподателя, е с остър завой и натоварен трафик и същият, поради радиусът на завоя леко е поднесъл автомобила си, което не е възприето правилно от органите на реда, които са били дори в движение и не са били стационарен патрул, който да има по обективна преценка за ситуацията.

Моля за присъждане на сторените по делото разноски съгласно списък, който представям и моля да приемете.

СЪДЪТ ПРИЛАГА представения от процесуалния представител на жалбоподателя списък на разноски и приложен договор за правна защита и съдействие.

СЪДЪТ СЧЕТЕ ДЕЛОТО ЗА ИЗЯСНЕНО И ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09,55 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: